

11 Οκτωβρίου 2018

Δέηση Μνήμης για τον Στρατηγό Νικηταρά στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Ο Νικηταράς μας αφήνει μια παρακαταθήκη. Αυτό το έθνος, να μην το αφήσουμε, μετά από τόσους αγώνες που έχουν γίνει, να χαθεί.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Δέηση για τα 169 χρόνια από τον θάνατο του ήρωα του 1821, Στρατηγού Νικηταρά, τελέσθηκε την Κυριακή 7 Οκτωβρίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, μετά το πέρας της 1ης θείας Λειτουργίας.

Η δέηση τελέσθηκε με πρωτοβουλία της Αδελφότητας Τουρκολεκαίων ο «Νικηταράς» και του Πολιτιστικού Συλλόγου «η Ενότητα» και εντάσσεται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», του Ιερού Ναού.

Την δέηση ακολούθησε ομιλία από τον κ. Γεώργιο Καραμπελιά, Ιστορικό και εκδότη του περιοδικού «Άρδην»

Μιλώντας για τον μεγάλο ήρωα, ανέφερε ότι ο Νικηταράς, ήταν ένας άνθρωπος ξεχωριστός, μέσα στην μεγάλη παράδοση των αγωνιστών του '21.

Γεννήθηκε από οικογένεια αγωνιστών και οπλαρχηγών. Ήταν βυθισμένος στην παράδοση την αγωνιστική και την Ορθόδοξη του Ελληνικού Έθνους.

Από την ηλικία των 11 χρονών, έγινε αγωνιστής. Ήταν ανιψιός του Κολοκοτρώνη, αφού η μητέρα του Νικηταρά και η γυναίκα του Κολοκοτρώνη ήταν αδερφές. Βλέπουμε έτσι το περιβάλλον μέσα στο οποίο γεννήθηκε ο μεγάλος ήρωας.

Ακολούθησε τον Κολοκοτρώνη στα Επτάνησα και το 1818 επέστρεψε στην Πελοπόννησο, έγινε μέλος της Φιλικής Εταιρείας και από τότε δέθηκε με την Επανάσταση.

Όταν άρχισε η Επανάσταση, ο Νικηταράς διακρίθηκε αμέσως, γιατί έπαιξε μεγάλο ρόλο στην αρχή της.

Όπως είπε ο κ. Καραμπελιάς, είχε κι ένα άλλο χαρακτηριστικό που τον διέκρινε. Ήταν ο μόνος, που όταν μαζεύτηκαν λάφυρα μετά από μάχες, δεν εμφανίστηκε για να πάρει μέρος από αυτά.

«Συμμετείχε σε περισσότερες μάχες, από όσες ήταν τα χρόνια της ζωής του κι έγινε ένας από τους τέσσερεις πρώτους στρατηγούς. Προσπάθησε να αποφύγει τους εμφύλιους πολέμους και το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε σαν έθνος, τη διχόνοια.

Αυτή η οποία σε μεγάλο βαθμό δεν επέτρεψε να ολοκληρωθεί η Επανάσταση, αφού από τη μια πλευρά οι Έλληνες πολεμούσαν με τους Τούρκους κι από την άλλη, πολεμούσαν μεταξύ τους αδιάκοπα.»

Μετά την δολοφονία του Καποδίστρια, τον οποίον υποστήριζε ο Νικηταράς, ήρθε η βαυαροκρατία στην Ελλάδα με τον Όθωνα. Το 1839 δημιουργήθηκε μία εταιρεία, η «Φιλορθόδοξο Εταιρεία», η οποία σκόπευε να προωθήσει την απελευθέρωση της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας και της Ηπείρου και να επιβάλλει να υπάρχει βασιλιάς Ορθόδοξος στην Ελλάδα.

Ο Νικηταράς συμμετείχε στην Φιλορθόδοξο Εταιρεία, η οποία έφθασε να έχει 1.000 μέλη. Συνελήφθησαν όμως και ο Νικηταράς οδηγήθηκε στο Παλαμήδι αρχικά και παρότι αθωώθηκε στη δίκη του, η κυβέρνηση τον κράτησε άλλους 14 μήνες

στην Αίγινα και όλη αυτή η ταλαιπωρία κατέστρεψε την υγεία του.

Έμεινε για πολλά χρόνια πένης στον Πειραιά και στον εξωτερικό χώρο της Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, το κράτος του έδωσε άδεια επαιτείας.

Το 1849, σε ηλικία 68 ή 69 ετών, πέθανε και τον ενταφίασαν στο Α΄ νεκροταφείο, δίπλα στον Κολοκοτρώνη.

Και κατέληξε:

«Ο Νικηταράς μας αφήνει μια παρακαταθήκη. Αυτό το έθνος, να μην το αφήσουμε, μετά από τόσους αγώνες που έχουν γίνει, να χαθεί, να ανατρέψουμε αυτήν την σημερινή κατάσταση κατάθλιψης και μιζέριας που έχει πέσει πάνω στο λαό μας και να δούμε ότι υπήρξαν άλλοι οι οποίοι έδωσαν τα πάντα μέχρι το τέλος.

Κι ένας από αυτούς ήταν και ο Νικηταράς.»

Την ομιλία του κ. Καραμπελιά μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: